

РЕШЕНИЕ

№ 5450

гр. София, 15.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18 състав, в публично заседание на 16.09.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Златка Илиева

при участието на секретаря Илияна Янева, като разгледа дело номер **2580** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.268, ал.1 от ДОПК.

Производството е образувано е по повод жалба на К. И. против Решение №ПИ-60/06.02.2020г., постановено от Заместник-Директор на ТД на НАП С., с което е отхвърлена жалбата му против Разпореждане за присъединяване №С190022-105-0343028 от 16.10.2019г., издадено от публичен изпълнител в дир. „Събиране“ при ТД на НАП С.. Жалбоподателят оспорва решението като счита, че същото е неправилно и незаконосъобразно. Твърди, че не му е известно срещу него да издаван фиш от [община] за сумата от 50 лева. Ето защо моли оспореният административен акт да бъде отменен.

Жалбоподателят, редовно призован, не се явява, не се представлява.

Ответникът, редовно призован, не се представлява .

Съдът, като съобрази приложените от страните писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна следното :

В ТД на НАП С., дирекция „Събиране“ е образувано изпълнително дело №22090003713/2009 г. срещу К. Р. И., ЕГН [ЕГН] за принудително събиране на установени и изискуеми публични вземания.

Видно от разпореждане за присъединяване изх. №С190022-105-0343028/16.10.2019 г., издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП С. / л.6/ е присъединено в производството по събиране на публични вземания по изпълнително дело №22090003713/2009 г. по описа на ТД на НАП С., вземане към длъжника К. Р. И. в размер на общо сума 50 лв., представляващо глоба по Ф. №С [ЕГН]/07.08.2018 г. издаден от [община]. Съобщението за разпореждането било изпратено до задълженото лице по пощата на 27.02.2020г./л.9/. Същото подало жалба чрез публичен изпълнител при ТД на НАП С. до Директор на ТД на НАП С. против разпореждането за присъединяване. С оспореното решение №ПИ-60/06.02.2020г жалбата е оставена без уважение. Решението на горестоящия орган е съобщено лично на жалбоподателя на 18.02.2020г. /л.16/. На 24.2.2020г. същият е депозирал настоящата жалба. По делото са изискани и приложени глоба по Ф. №С [ЕГН]/07.08.2018 г. издаден от [община], уведомление за издадения фиш и обратна разписка. От последната е видно, че пратката е върната като непотърсена.

При така установеното от фактическа страна, от правна съдът намира следното:

По допустимостта на жалбата:

Съгласно чл.266, ал.1 от ДОПК, действията на публичния изпълнител могат да се обжалват от длъжника пред директора на компетентната териториална дирекция чрез публичния изпълнител, който ги е извършил. Жалбата се подава в 7-дневен срок от извършването на действието, ако лицето е присъствало или е било уведомено за извършването му, а в останалите случаи - от деня на съобщението. Съгласно чл. 268, ал. 1 от ДОПК, в случаите по чл. 267, ал. 2, т. 2, 4, 5 и 6 , длъжникът може да обжалва решението пред административния съд по постоянния си адрес или седалище в 7-дневен срок от съобщението.

Конкретната жалба е против акт на Заместник -директора на ТД на НАП С., произнесен по повод подадена до него жалба от същото лице против действия на публичен изпълнител. Същата е депозирана в 7-дневен срок от връчване на решението.

Ето защо, съдът я намира за процесуално допустима, като изходяща от активно легитимирано лице, при спазване на задължителното административно обжалване пред указания в кодекса орган и в установения седмодневен срок, вкл. и пред местно компетентния административен съд. Не се установяват други обстоятелства, които да правят оспорването недопустимо.

Разгледано по същество, съдът го намира за основателно, като се съобрази следното:

Предмет на съдебен контрол в настоящото производство е потвърденото с решението на Заместник –директора на ТД на НАП С. разпореждане на публичен изпълнител при ТД на НАП С.. Съдът съобразно задължението си по чл. 168 от АПК вр. § 2 от ДР на ДОПК извърши пълна служебна проверка на законосъобразността на оспорвания акт, като прецени дали при издаването му са спазени всички изисквания за

законосъобразност –компетентност на органа; изискването за писмена форма; спазване на материалните и процесуалните правила при издаването на акта и съобразяване с целта на закона.

Самото разпореждане , срещу което е депозирана жалбата до административния орган следва да се приеме за издадено от оправомощен за това орган, на основание чл. 226, ал. 1 от ДОПК и в рамките на неговата компетентност, като възражения по този въпрос не се повдигат от оспорващата страна.

Няма спор, че процесното решение е обективизирано в писмена форма и в рамките на установения в чл. 267, ал. 2 от ДОПК 14-дневен срок от получаване на жалбата. Същото обективира конкретни фактически установявания, на които е дадена правна обосновка, като крайното решение е за отхвърляне на жалбата, като неоснователна.

При преценка компетентността на органа, издал оспорения административен акт, съдът констатира следното:

Решение №ПИ-60/06.02.2020г. е постановено от Заместник-Директор на ТД на НАП С..

Видно от приложената по делото Заповед № ЗЦУ-ОПР-25/01.11.2019г. на Изпълнителния директор на НАП, П. В. – зам.-директор на ТД на НАП С. е оправомощен да изпълнява правомощията на директор на ТД на НАП С., при отсъствие на А. К. Г.- директор на ТД на НАП С..

В хода на съдебното дирене, въпреки дадените указания с определението за насрочване, ответникът не ангажира надлежни доказателства, че към момента на издаване на оспореното решение от П. В. – зам.-директор на ТД на НАП С., директорът на ТД на НАП С. - А. К. Г. е била в отпуск, болничен или командировка. Ето защо, В. не е разполагал с правомощия да издаде оспореното решение.

При тези обстоятелства, съдът приема, че обжалваният административен акт е постановен от некомпетентен орган, което обуславя неговата нищожност.

Независимо от горното, настоящият съдебен състав приема, че има и допуснато съществено нарушение на общото изискване за пълно, всестранно и правилно изясняване на релевантните за случая факти и обстоятелства. Така, съгласно чл.267, ал.1 от ДОПК /частен случай на изискването, установено в чл.35 от АПК/, директорът на съответната ТД на НАП следва да разгледа подадената до него жалба и да се произнесе въз основа на данните по преписката и представените от страните доказателства. Видно е, че в конкретния случай издателят на оспореното решение се е позовал единствено на описаното в процесното разпореждане. Същият не е изискал преписката, послужила като основание за присъединяване на вземането. Нещо повече, в процесното разпореждане бланкетно е посочено, че са съобразени заявлението на публичния взыскател и „съпътстващите документи“, без да е ясно какви всъщност са те и в частност налице ли е изпълнително основание, обуславящо издаване на разпореждане за присъединяване. Дори и да се приеме, че на публичния изпълнител е

било изпратено по реда на чл. 220, ал. 1 ДОПК изпълнително основание , съдържащо данни, че конкретното публично вземане не е платено в срок и че същият не разполага с друга възможност, освен да образува изпълнително производство, т. е. този орган действа в условията на обвързана компетентност, това не освобождава горестоящия орган, да събере данни относно действителното наличие или липса на такова. Това в случая е било наложително предвид изявлението в жалбата, че на жалбоподателя не му е известно да му е налагана глоба с фиш , както и с оглед на това, че в разпореждането за присъединяване не са посочени никакви конкретни доказателства, обусловили издаването му.

По делото служебно от съда са събрани доказателства, че във връзка с допуснато нарушение е издаден фиш от [община]. Същият е изпратен за връчване, но пратката е върната като непотърсена. Няма данни за оспорване на фиша, респективно – за съставяне на АУАН и издаване на НП. Това обаче не променя извода на съда, че към датата на издаване на процесното разпореждане от публичния изпълнител вкл. и към датата на произнасяне на решението на Директора на ТД на НАП С., не са налице безспорни доказателства за наличие на годно изпълнително основание по см. на ДОПК.

Така допуснатото от ответника нарушение, съдът определя за съществено, тъй като неговото извършване не оправдава крайния извод, до който достига заместник-директорът на ТД на НАП С., за отхвърляне на жалбата.

Предвид изложеното, съдът намира, че оспореното решение и потвърденото с него разпореждане за присъединяване са незаконосъобразни и следва да бъдат отменени.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение №ПИ-60/06.02.2020г., постановено от Заместник-Директор на ТД на НАП С., с което е отхвърлена жалбата на К. Р. И. от [населено място] жк Л. бл.409 вх.Б, ет.4, ап.31 против Разпореждане за присъединяване №С190022-105-0343028 от 16.10.2019г., издадено от публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С..

ОТМЕНЯ Разпореждане за присъединяване №С190022-105-0343028 от 16.10.2019г., издадено от публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С..

Решението не подлежи на обжалване и е окончателно.

СЪДИЯ: